

POETA DE LA CATEDRĂ: LĂCRĂMIOARA IOLANDINA IVAN

Manuela JIDĂNAȘU*

Keywords: open-minded and dedicated teacher, talented and creative poet, ambitious and strong woman.

În Bârlad, încă există scriitori care, prin operele lor, fac cinste acestui oraș cultural. Stând de vorbă, preț de câteva ore, cu Lăcrămioara Iolandina Ivan, mi-am dat seama că această doamnă distinsă face parte din această categorie de scriitori locali, a căror valoare nu poate fi măsurată decât în „versuri frumoase”. Având la bază meseria care clădește conștiințe și modelează caractere, Lăcrămioara Iolandina își împarte timpul între activitatea de dascăl și cea de poet. Scrie poezii din inimă, iar glasul versurilor sale, ca un ton de melodie suavă, este o bucurie pentru toți cei cu sufletele deschise.

Ivan Lăcrămioara pe lume într-o zi friguroasă de iarnă, la 12 decembrie 1959, în com. Băcani, „în dispensarul din dealul comunei, dispensar ce mai există și astăzi, doar că nu mai aduce pe lume copii...”

Numele, de o rezonanță aparte, i-a fost dat de ambii părinți, Lăcrămioara, din dorința mamei, iar Iolandina, din aprecierea tatălui, ca omagiu adus campioanei olimpice Iolanda Balaș. Încărcată de tumultul emoțiilor la amintirea părinților săi, poeta mărturisește că „Mama, a văzut în mine câmpul cu lăcrămioare din pădurea satului și chipul fiicei nașei sale, care a impresionat-o chiar în ziua nunții ei. Încă de-atunci a spus că, de va avea o fată, Lăcrămioara o va chema. Iar tata, iubitor de performanță și frumos, mi-a ales numele după campioana olimpică Iolanda Balaș, însă, cu amprentă proprie până în ziua de azi, Iolandina... Până în clasa a IV-a nu am știut că mă cheamă și Iolandina. A fost un șoc pentru mine și pentru colegii de clasă, mi-aduc aminte și acum parcă a fost ieri...”

A fost un copil ce a strălucit într-o manieră aparte. A iubit istoria, neamul și literatura. Încă de la vârste fragede a recitat într-un mod inedit și a reușit să se facă remarcată prin reprezentațiile sale artistice. Cu o imaginație foarte bogată și o memorie fantastică și-a impresionat educatoarea și, mai apoi, învățătorii, de care își amintește acum cu drag. Buța Niculina, educatoarea din sat, i-a prezentat lumea basmelor și i-a insuflat dragostea pentru carte: „Alba ca Zăpada a fost pentru mine cea mai frumoasă poveste pe care am ascultat-o vreodată... Am receptat cu atenție fiecare secvență din poveste, am plâns, am râs și m-am bucurat, urmărind acțiunea ca într-un film derulat în mintea mea...”

Iolandina, încă de mică, a avut o iubire nemărginită pentru literatură și a demonstrat abilități caligrafice, a scris numeroase compuneri originale. Pasionată de lectură, și-a petrecut foarte mult timp citind și povestind și celorlalți din propriile percepții ale lecturii. Cu foarte

* Școala Gimnazială „Vasile Pârvan” Bârlad, jidanamanuela@yahoo.com

mult patos, a relatat poveștile din cărți, într-o viziune captivantă: „voiam să le spun tuturor cât de frumoasă e lumea cărților, cât de minunate sunt poveștile, ce dulce e poezia, chiar dacă nu unii nu simțeau la fel ca mine”.

A urmat cursurile Liceului Pedagogic „Ioan Popescu” din Bârlad, la insistențele părinților, cu toate că ea și-a dorit o altfel de meserie: „voiam să învăț la Liceul Industrial „Al. I. Cuza”, pentru că acolo vedeam o rampă de lansare pentru ceva măret, întrucât mi-am dorit mereu o funcție de conducere. Am simțit și simt în continuare că trebuie să conduc, niciodată nu am știut cum sau pe cine... Târziu am înțeles că, prin menirea mea ca dascăl, am călăuzit pași în viață și am schimbat oameni și acțiunile lor în bine”.

Mai târziu a primit o repartiție profesională în satul Plopoasa (com. Todirești, jud. Vaslui), despre care își aduce aminte suspinând: „Un sat colorat și uitat de lume, în care bulibașa făcea și legea, și educația. Copii cuminiți, dar condiții precare și o distanță zilnică de două ore de mers pe jos de la gazdă până la școală.”

Elanul de a schimba lucruri a fost spulberat la fiecare întâlnire cu rudimentarul și tradițiile satului, însă, își amintește zâmbind: „Îmi spuneam zilnic că mă pregătește Dumnezeu pentru ceva, nu știu acum, dar, cu siguranță, voi ști într-o zi”. Acest lucru l-a aflat peste câțiva ani, când, printr-o încercătură, a pierdut postul la Plopoasa și s-a văzut într-o gară, pregătită să meargă pe un alt drum. Astfel, în 1979, a ajuns în satul Dodesti, comuna Viișoara, unde a lucrat 8 ani. În tot acest timp, s-a făcut remarcată pe mai multe planuri, fiind „omul bun la toate, care știa să facă tot ce gândeau alții, dar nu se pricepeau. Eu începeam, eu făceam și tot eu terminam. Îmi plăcea să muncesc și să fac ceea ce alții nu reușeau”. A devenit în scurt timp „vedeta satului”, fiind foarte apreciată în comunitatea locală și foarte iubită de copii, pentru modul său de predare cu sufletul. Atunci a înțeles că rezultatele bune se obțin cu blândețe și perfecțiunea se capătă în timp.

„Am muncit foarte mult în satul Viișoara, au fost anii cei mai grei, lucram și optsprezece ore pe zi. Mi-aduc aminte că, într-o seară, am găsit-o pe mama la candelă, se ruga pentru mine că era noapte și eu nu ajunsesem încă acasă. Pe vremea aceea, trebuia să fii în casă la apusul soarelui”.

În urma restructurărilor, a pierdut postul la Viișoara: „mă aflam în colțul unei săli imense, pierdută în gânduri și cu speranțe năruite. Erau altele mai importante pe lângă mine. Însă pe mine buletinul m-a salvat și m-a condamnat în același timp”. Astfel, în septembrie 1987, s-a întors în satul natal ca educatoare, lucru care a marcat-o teribil. A avut o altă viziune asupra vieții sale, la vârsta aceea, că poate zbura și mai sus de atât. A refuzat propunerea de a coordona Uniunea Tineretului Comunist, în județul Vaslui, pentru a rămâne la catedră. A ajuns într-o locație, în care s-a descoperit pe sine: grădinița din conacul generalului Gheorghe Naomescu. O clădire cu încăperi înalte, vechi și încălzite cu sobe uriașe. Un imobil îmbătrânit de vremuri, fără curent electric, dar frumoasă prin măreția celui ce a fost generalul și eroul Gheorghe Naomescu. „Încă mă răscolește imaginea mea de atunci, înconjurată de copilașii cuminiți din sat, într-o încăpere slab încălzită, privindu-ne în reflexiile lumânărilor aprinse. Cu toate acestea, actul educațional pentru evaluarea de grad a fost realizat fără nicio greșală. Am strălucit și am impresionat o comisie întregă, cu priceperea mea, cu pasiunea pentru meseria de cadru didactic sau, poate, cu darul meu înnăscut de a clădi conștiințe și de a modela caractere. Atunci mi-am dat seama că încep să prind rădăcini pe meleaguri pitorești și, în acel moment, mi-am spus că nu o să mă mai desprind de aici.”

Din iubire pentru neam și pentru istoria noastră glorioasă, Lăcrămioara-Iolandina s-a autodepășit, a trecut peste toate obstacolele și a mers mai departe. S-a implicat în treburile comunei și ale satului natal. A participat la modernizarea grădiniței și a adus noutate în activitatea didactică. A pregătit materiale didactice, pe care le-a personalizat, și a ajuns să realizeze activități atractive pentru elevii săi și pentru colegii de la catedră. Din dragoste pentru creația lirică, a început să scrie versuri. La îndrumarea colegilor, impresionați de

talentul său literar, și-a adunat poeziile compuse și le-a publicat ulterior. Bibliografia sa cuprinde cărți scrise pentru copii, autobiografii și volume cu tematică religioasă.

Prima carte pe care a publicat-o a fost dedicată copiilor, în special segmentului de vârstă 3-10 ani. Cu titlul **56 poezii pentru dragii mei copii** (Fig. 1), volumul a apărut în luna martie 2016, la Editura Sfera din Bârlad. Poeziile din această culegere au fost selectate din cele peste 100 de creații lirice, pe baza cărora poeta a lucrat cu elevii la clasă. Textul volumului a fost tipărit cu majuscule, pentru o mai bună înțelegere și citire din partea celor mici.

Lăcrămioare artistice (Fig. 2) a fost cea de-a doua carte publicată. Volumul a văzut lumina tiparului tot în 2016, în luna aprilie. În conținutul acestuia au fost incluse programele artistice pe care poeta le-a compus, pentru diferite evenimente, cum ar fi: *Nașterea Mântuitorului, Plugușorul, 8 Martie, Orele festive* etc.

Cea de-a treia carte, cu titlul **Catrenul sau ca... trenul?** (Fig. 3), a ieșit de la tipar în luna mai a anului 2016. În ceea ce privește conținutul, volumul a fost scris, în principal, pe baza catrenelor pe care scriitoarea le-a compus *actorilor principali* ai evenimentelor culturale la care și ea a participat.

În același an a apărut trilogia **Cu pași temători pe sfinte cărări**, cu cele trei volume: **Grecia Sfântului Efrem**, vol. I (Fig. 4), **În taină la Ierusalim**, vol. al II-lea (Fig. 5) și **Un iulie grecesc**, vol. al III-lea (Fig. 6), cu însemnări din pelerinajul alături de părintele Calistrat Chifan. Având un subiect analog și același caracter religios, cele trei volume au avut un mare succes în rândul cititorilor, în special al celor care și-au dorit să parcurgă o călătorie în locurile sfinte. Din același motiv (interesul cititorilor), primul volum, **Grecia Sfântului Efrem**, a fost republicat în 2019, într-o nouă ediție, revăzută și completată.

În 2018, a apărut cel de-al doilea volum adresat copiilor, cu titlul **59 poezii pentru dragii mei copii** (Fig. 7), iar în 2019, a fost tipărit **Vesel și neliniștitele** (fig. 8).

În 2020 a ieșit de la tipar cel mai recent volum al scriitoarei, cu titlul **Legendă și adevăr, frumusețea florilor** (Fig. 9).

Lăcrămioara Iolandina Ivan este un om plin de pasiune, talent și iubire pentru literatură, istorie și neam. Este o femeie plină de adevăr și carismă, încântătoare, veselă și fascinantă. Poetă și cadru didactic iubit de generații întregi este un exemplu de frumos pentru cei care o cunosc.

THE POET AT THE TEACHER'S DESK: LĂCRĂMIOARA IOLANDINA IVAN

A talent born in a village, a teacher and a poet, with a permanent desire to change the world and lead it to beauty – this is Ivan Lacramioara Iolandina, a living example of the fact that "through talent and work dreams become true". It is the living proof that everything is possible as long as you have something beautiful to say. Such people must be known, especially those who bring important contribution to the development of the local literature. The poet wrote many lyrics, most of them dedicated to children, but also biographies and religious books, therefore she must be appreciated for her important dowry left behind. She caught my interest with her life's story and her poetry and this is the reason I decided to write this article, in gratitude.

Fig. 1

Fig. 2

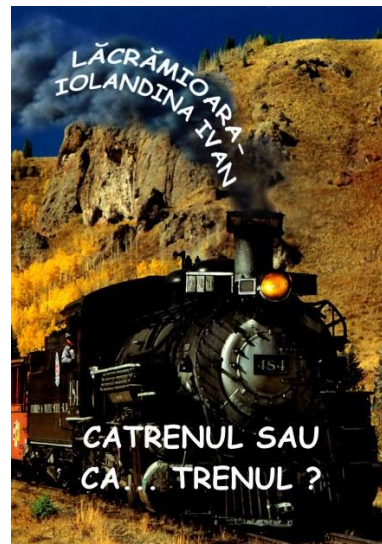

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

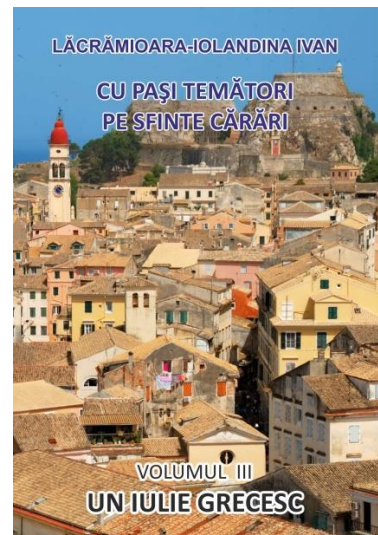

Fig. 6

Fig. 7

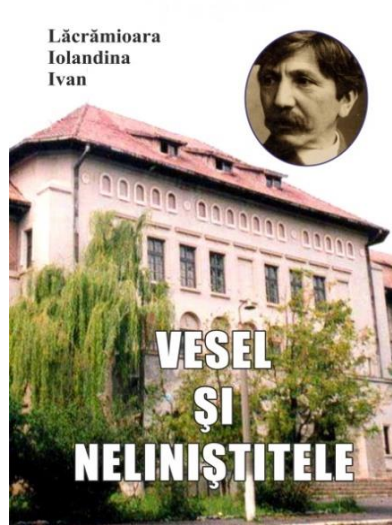

Fig. 8

Fig. 9